

[Stensballe.]

forslag til Lov i sidste Uge; der er herved sket det, at unge Arbejdere har faaet deres Lønninger forhøjet betydeligt og derved er kommet nærmere op mod de ældre og trænede Arbejders Lønninger, ganske modsat det, vi fra vor Side anser for rigtigt.

Vi kan ikke tilraade, at der stilles et saa stort Antal Millioner til Raadighed for Ministeren til Arbejder, som ikke er nærmere bestemt, uden at Rigsdagens Finansudvalg eller Rigsdagen i det hele taget skal give sit Samtykke dertil, saa meget mindre som den højterede Minister kun i ringe Grad har givet Meddelelse om, hvad de mange Penge skulde bruges til. Jeg erindrer fra i Fjor eller i Forfjor, at der blev givet en Oversigt over, hvad man *mente* at kunne bruge dem til, men derudover er der, saa vidt jeg ved, ikke fremkommet noget. Heller ikke i dette høje Ting har man kunnet blive enig om, at Rigsdagen skulde have nærmere Indseende dermed.

Vort Parti har ligeledes hævdet i Folketinget — og tillige her i Udvalget —, at man ikke kan billige, at Pengene skaffes til Veje gennem Laan, da det i Virkeligheden drejer sig om en Slags social Foranstaltning. Hvis der skal optages Laan af den Størrelse, der her er Tale om, fra Statens Side — og Kommunerne skal jo ogsaa laane Midler til dette Formaal —, maa man vente, at Rentevilkårene her i Landet yderligere strammes, saa at en tilsvarende Kapital unddrages Anvendelse i Erhvervslivet, unddrages Anvendelse til produktivt Arbejde, Byggeri m. v. Følgen kan derfor let blive, at Arbejdskraften fra produktiv Anvendelse overføres til mindre rentabel Anvendelse, og at der skabes Arbejdsløshed for de nu beskæftigede til Fordel for de langvarigt arbejdsløse og de unge, som ofte ikke er fuldt uddannede; der sker i saa Fald en Forskydning i den forkerte Retning, da det maa antages, at det mest er arbejdsduelige, der er i Arbejde og eventuelt herigennem vil komme ud i Arbejdsløshed.

Vi ventér os altsaa ikke meget af dette Lovforslag i Retning af at skaffe Arbejde; de fleste af de Penge, der stilles til Raadighed, vil formodentlig blive brugt, men jeg frygter for, at det saa vil gaa ud over andre Arbejder. Vi mener, at Pengene vil blive anvendt til ret urentable og uproduktive Arbejder, som oven i Købet i det væsentlige kommer til at foregaa paa saadanne Steder — navnlig paa Landet —, hvor der er forholdsvís mindst Arbejdsløshed, i Stedet for i Byerne. Det er jo i Købstæderne og i

København, at saa langt den største Arbejdsløshed findes. I København drejer det sig alene for Tiden om op imod 40 000; Antallet har været adskilligt større, og om det kan gaa længere ned, maa Tiden vise. Det er i Købstæderne og København, det efter vor Opfattelse er nødvendigt at skaffe Arbejde, og ikke saa meget ude paa Landet; tværtimod mener vi, at dette Lovforslag, naar det ophøjes til Lov, vil bidrage til yderligere at trække Arbejdere fra Landbruget, noget, som i allerhøjeste Grad burde undgaaes. Loven vil sammen med den forleden vedtagne Lønningslov bidrage adskilligt til at trække ikke mindst de unge Arbejdere fra Landbruget og derved yderligere forværre dettes Stilling.

Ud fra disse Betragtninger vil vi ikke kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, men er indstillet paa ved tredie Behandling at stemme imod det.

Hvis jeg med det samme maa omtale de Ændringsforslag, der er stillet af Det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget, skal jeg herom blot sige, at deres Vedtagelse ikke kan gøre Lovforslaget antageligt for os. Derfor skal jeg anbefale, at man undlader at stemme om de Konservatives Ændringsforslag.

Unmack: Mit Parti er klar over, at Arbejdsløsheden her i Landet destoværre har udviklet sig saa foruroligende, at man kan forstaa, at Regeringen ønsker at gøre Forsøg paa at ændre noget derved. Naar man foretager Indgreb gennem Lovgivningsmagten, maa man imidlertid nøje overveje og tilrettelægge, hvad man vil gennemføre, og i alt Fald maa Lovgivningsmagten have Krav paa at faa Besked om, hvad det drejer sig om, hvad de Penge, man forlanger, skal bruges til. Vi maa derfor meget beklage, at der ikke ved Fremsættelsen af det Lovforslag, vi nu behandler, har været udarbejdet en Arbejdsplan, men at man først, naar Lovforslaget er vedtaget, skal til at tænke paa, hvilke Arter af Arbejder der skal sættes i Gang. Heller ikke har vi faaet nogen Oplysning om Lovens Administration, hvilken Statsmyndighed der skal bære Ansvar for. Det blev paavist og pointeret i det andet høje Ting, at det maatte man forlange. Jeg kan i det hele taget henvise til, hvad mit Partis ærede Ordfører i det andet høje Ting udtalte, og kan dertil føje for mit eget Vedkommende, at vi havde ønsket at faa at vide, hvad det Socialministeren underlagte Arbejdsløshedsraad mente om Lovforslaget. Imidlertid